

การวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอฉวาง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

Cost Analysis of New Community Products in Chawang District,
Nakhon Si Thammarat Province

อรอุมา สำลี^{1*} กนกนารถ ศรีกาญจน์¹ เจษฎา ร่มเย็น¹
Onuma Samlee^{1*}, Kanognart Sregarn¹, Jasada Romyen¹

(Received: October 10, 2021; Revised: November 15, 2021; Accepted: December 20, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ที่ผ่านการประเมินและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และทำการเก็บข้อมูลจากประธาน สมาชิกวิสาหกิจชุมชน จำนวน 22 คน และผู้เชี่ยวชาญที่ฝึกอบรม

ผลการวิจัย พบว่าต้นทุนของผลิตภัณฑ์ใหม่ 5 ผลิตภัณฑ์ เป็นดังนี้ (1) ผลิตภัณฑ์ครีมนวด กระชับสัดส่วนต้นทุนต่อหน่วยเท่ากับ 217.90 บาท/กล่อง (2) ผลิตภัณฑ์มีดพกที่ระลึกต้นทุนต่อหน่วยเท่ากับ 971.75 บาท/กล่อง (3) ผลิตภัณฑ์เสื้อมัธยมต้นต้นทุนต่อหน่วยเท่ากับ 142.29 บาท/กล่อง (4) ผลิตภัณฑ์ชากระเจียวต้นทุนต่อหน่วยเท่ากับ 60.32 บาท/กล่อง และ (5) ผลิตภัณฑ์มันทอดเคลือบคาราเมลต้นทุนต่อหน่วยเท่ากับ 130.35 บาท/กล่อง

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ต้นทุน ผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอฉวาง

Abstract

This research aimed to analyze the costs of five new community products in Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province. This is a qualitative research gathering data through

¹มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

¹Rajamangala University of Technology Srivijaya

*Corresponding author. E-mail: Saladpak@gmail.com

participatory observation and in-depth interviews. The researchers created a semi-structured interview form for interviews which the tool was evaluated and refined based on expert recommendations. The data were collected from 22 community enterprise chairman and enterprise members as well as trained experts.

According to the analysis, the prices for the five new products were as follows: (1) a box of firming massage cream costs 217.90 baht, (2) a box of commemorative pocket knives costs 971.75 baht, (3) a box of tie-dye shirts costs 142.29 baht, (4) roselle tea costs 60.32 baht per box and (5) a box of caramel coated potato chips costs 130.35 baht.

Keywords: Cost analysis, Community products, Chawang District

บทนำ

เศรษฐกิจชุมชนถือเป็นรูปแบบการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยเศรษฐกิจชุมชนเป็นการดำเนินกิจกรรมที่มีชุมชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา เน้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนโดยคำนึงถึงทรัพยากร ศักยภาพ และทุนในชุมชนที่มีอยู่เป็นสำคัญ อันก่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งในด้านการผลิต การแปรรูป การจำหน่าย และการบริโภค โดยกิจกรรมทางเศรษฐกิจชุมชนได้รับความสนใจจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และคนในท้องถิ่นชุมชนนับตั้งแต่ประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2540 (อรรชรณ เกสร, ม.ป.ป) หรือเรียกกันว่า “วิกฤตต้มยำกุ้ง” ทำให้เกิดผลกระทบทั้งระดับจุลภาคและระดับมหภาคทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงตั้งแต่ระดับฐานรากจนถึงระดับฐานบน ดังนั้น ภาครัฐจึงพยายามแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยเน้นเศรษฐกิจระดับชุมชน เนื่องจากเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจชุมชนโดยให้ชุมชนได้มีการจัดทำผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการกิจกรรมเศรษฐกิจชุมชนการจัดทำผลิตภัณฑ์ชุมชนในแต่ละพื้นที่ก็มีบริบทแตกต่างกัน (ทศพร แก้วขวัญไกร, 2560) และผลิตภัณฑ์ชุมชนยังมีจุดอ่อน ส่งผลให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศได้ (บุญยิ่ง คงอาชาภัทร, 2562) อย่างเช่น สินค้าไม่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น บรรจุภัณฑ์ ที่บ่อไม่สวยงามและทันสมัย การตั้งราคาไม่สอดคล้องกับต้นทุนสินค้าส่งผลให้ขาดทุนและขาดช่องทางการจัดจำหน่ายส่งผลให้ผู้บริโภคไม่สามารถเข้าถึงสินค้า และไม่มีการทำงานประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทำให้ผู้บริโภคไม่รู้จักแบรนด์และสินค้า

จากปัญหาผลิตภัณฑ์ชุมชนไม่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น บรรจุภัณฑ์ หีบห่อไม่สวยงามและทันสมัย ส่งผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ อีกทั้งยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้บริโภคและไม่ใช่ที่ต้องการของผู้บริโภคได้เท่าที่ควร ดังนั้นผู้ผลิตสินค้าชุมชนจึงต้องหันมาให้ความสนใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีการผลิตที่ดีและมีคุณภาพเพื่อช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์รวมไปจนถึงท้องถิ่นด้วย นอกจากนี้การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม โดดเด่น และมีคุณภาพ ผู้ผลิตสินค้าชุมชนจะต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของการผลิต ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับผู้ผลิตสินค้า ซึ่งข้อมูลที่ควรทราบคือ ต้นทุนต่อหน่วยการผลิตเป็นเท่าไร เพื่อเป็นประโยชน์ในเรื่องการตั้งราคาสินค้า การบริหารต้นทุน หรือการตัดสินใจยกเลิกผลิตสินค้า และข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนถือเป็นหัวใจสำคัญในการคำนวณกำไรขั้นต้นและกำไรจากการดำเนินงานอีกด้วย

อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่ที่มีความน่าสนใจในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีผลผลิตทางการเกษตรสามารถผลิตออกจำหน่ายได้ตามฤดูกาลที่มีชื่อเสียง อย่างเช่น มังคุด และทุเรียน นอกจากนี้มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมเป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อจำหน่ายสินค้าที่ผลิตจากภูมิปัญญาของชุมชนหรือสินค้าที่ผลิตจากวัตถุดิบของชุมชนหลายผลิตภัณฑ์ซึ่งครอบคลุม 5 ประเภท ได้แก่ (1) ของใช้ (2) สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร (3) ผ้าและเครื่องแต่งกาย (4) อาหาร และ (5) เครื่องดื่ม จากการลงพื้นที่ร่วมกับทีมวิจัยชุดโครงการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและการส่งออกในอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าผู้ผลิตสินค้าชุมชนบางแห่งประสบปัญหาด้านการตลาดเนื่องจากผลิตสินค้าออกมาแล้วไม่สามารถจำหน่ายได้ส่งผลให้มีสินค้าคงเหลือ ลักษณะผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่สนใจและไม่เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเท่าที่ควร ไม่มีการทำการประชาสัมพันธ์ การตั้งราคาไม่สอดคล้องกับคุณภาพสินค้าและต้นทุน ส่งผลให้บางกลุ่มประสบภาวะไม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ มีสินค้าคงเหลือเป็นจำนวนมาก บางกลุ่มประสบภาวะขาดทุนจากการจำหน่าย โดยผู้ผลิตสินค้าชุมชน ต้องการให้ทางโครงการวิจัยช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการตลาดและด้านพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความโดดเด่นแตกต่างเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศได้

ข้อสรุปจากการลงพื้นที่ในครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่าผู้ผลิตสินค้าชุมชนนอกจากจะประสบปัญหาด้านผลิตภัณฑ์และด้านการตลาดแล้ว ผู้ผลิตสินค้าชุมชนมีจุดอ่อนด้านการจัดทำระบบบัญชีที่ครบถ้วน และขาดความรู้เรื่องการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ตั้งแต่เริ่มผลิตสินค้า จึงไม่ทราบต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่แท้จริง ซึ่งบางกลุ่มก็มีการตั้งราคาสินค้าสูงเกินไป และบางกลุ่มก็ตั้งราคาสินค้าโดยไม่คำนึงถึงต้นทุน ส่งผลให้กลุ่มผู้ผลิตประสบภาวะขาดทุนจากการจำหน่ายและขาดสภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งจากปัญหา

ดังกล่าวกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ควรให้ความสำคัญกับการคำนวณหาต้นทุนของผลิตภัณฑ์เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการกำหนดราคาของสินค้าควบคู่ไปกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการทำการตลาด และต้นทุนของผลิตภัณฑ์ยังเป็นองค์ประกอบในการวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจให้มีความเหมาะสม (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2552) ซึ่งจะเกิดประโยชน์ในการสร้างความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ในการแข่งขันให้กับธุรกิจได้ดี (ศิริประภา ศรีวีโรจน์ และลักขณา ลุสวัสดี, 2559)

จากความสำคัญของที่มาและปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางการคิดต้นทุนการผลิตในช่วงแรกของการผลิตสินค้าให้มีความถูกต้องครบถ้วน และผู้ผลิตสามารถประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น ๆ ต่อไป และพัฒนาผู้ผลิตไปสู่การเป็นผู้ประกอบการของหน่วยธุรกิจที่สูงขึ้น

คำถามการวิจัย

ต้นทุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ทั้ง 5 ผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนาเป็นเท่าไร ต้นทุนประเภทใดมีค่าใช้จ่ายสูงที่สุด และผู้ผลิตชุมชนคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ใกล้เคียงกับต้นทุนที่นักวิจัยคำนวณหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

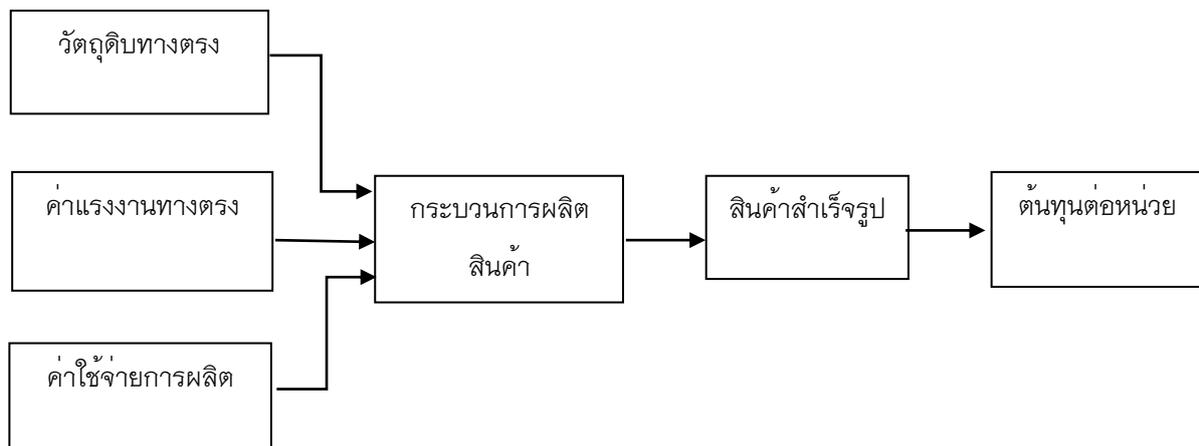
การทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิดการวิจัย

การคำนวณต้นทุนของสินค้าในกิจการที่ผลิตสินค้าสามารถคำนวณได้ 2 ลักษณะ คือ (1) การคำนวณต้นทุนของสินค้าตามวิธีต้นทุนรวม (Absorption/full costing) โดยมีแนวคิดคือต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นทั้งหมดจะนำมาคำนวณเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ ต้นทุนตามวิธีนี้ประกอบด้วย วัตถุประสงค์โดยตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ และค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร ซึ่งเป็นวิธีที่นักบัญชีต้นทุนใช้สำหรับการคำนวณต้นทุนการผลิตเพื่อจัดทำงบการเงินเสนอต่อบุคคลภายนอก (2) การคำนวณต้นทุนของสินค้าตามวิธีต้นทุนผันแปรหรือวิธีต้นทุนตรง (Variable /Direct costing) เป็นวิธีที่มีแนวคิดที่ว่าต้นทุนการผลิตจะเกิดขึ้นเมื่อมีการผลิตสินค้าเท่านั้น ต้นทุนของสินค้าประกอบด้วย วัตถุประสงค์โดยตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร ส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ ถือเป็นค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนสำหรับงวดที่ต้องนำไปหักเป็นรายจ่ายในงบกำไรขาดทุนในงวดที่ทำการผลิต เพราะถือว่าค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ที่เกิดขึ้นในกิจการในระหว่างงวดอยู่แล้ว ไม่ว่าจะทำการผลิตสินค้าหรือไม่ (พรชัยพร เครือวงษ์, 2560)

โดยการวิจัยในครั้งนี้จะทำการคำนวณต้นทุนของสินค้าตามวิธีต้นทุนรวม (Absorption/Full Costing) เนื่องจากการการคำนวณต้นทุนของสินค้าตามวิธีต้นทุนรวมแสดงค่าใช้จ่ายการผลิตครบถ้วน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจระยะยาวของวิสาหกิจชุมชน

จากที่ทราบแล้วว่า ต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูปจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนประกอบพื้นฐานของต้นทุนผลิตภัณฑ์ คือ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต และเมื่อทั้ง 3 ส่วนประกอบได้ผ่านเข้าสู่กระบวนการผลิต ก็จะแปรสภาพสินค้าสำเร็จรูป สำหรับส่วนที่ไม่สามารถแปรสภาพได้ทันเวลาหรือต้องหยุดกระบวนการผลิต วัตถุดิบที่กำลังถูกแปรสภาพของงานระหว่างการผลิตและจะถูกนำไปรวมกับต้นทุนการผลิตในงวดถัดไปเพื่อเข้าสู่ระบบการผลิตแปรสภาพสินค้าสำเร็จรูป สามารถแสดงภาพการไหลของต้นทุนการผลิต เพื่อเป็นฐานความเข้าใจพื้นฐานในการคิดต้นทุน ดังภาพ

ภาพที่ 1 กระบวนการไหลของต้นทุนการผลิตและการเกิดต้นทุนการผลิตต่อหน่วย

ที่มา : ประยุกต์จาก สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2552)

โดยการวิจัยในครั้งนี้จะประยุกต์จากกระบวนการไหลของต้นทุนในกระบวนการผลิตมาคำนวณต้นทุนการผลิตต่อหน่วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดราคาขาย (จิรวรรณ ปลั่งพงษ์พันธ์, 2563) และเพื่อใช้ในการบริหารต้นทุนการผลิตสินค้า แต่จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศในอดีตที่ผ่านมาพบว่าวิสาหกิจชุมชนขาดความเข้าใจในการจัดทำบัญชีและการคิดต้นทุนการผลิตที่ถูกต้องส่งผลให้

กลุ่มประสบปัญหาหารายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย (ศิริดา นวลประดิษฐ์, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกษมะณี การินทร์, รวีพรรณ อุตรินทร์, และกนกเกล้า แก้วกล้า (2561) ได้ทำการศึกษาต้นทุนทางการเงินที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผ้าไหมระดับ 5 ดาวในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถสู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์ เนื่องจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประสบปัญหาขาดการควบคุมบัญชีต้นทุนในการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้สินค้าในแต่ละชิ้นมีต้นทุนผลิตที่แตกต่างกัน จนทำให้ราคาสินค้าแตกต่างกันไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน และนอกจากนี้วิสาหกิจชุมชนจะประสบปัญหาความเข้าใจการคำนวณต้นทุนอีกด้วย งานวิจัยของของศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์, สุภาวดี ขุนทองจันทร์, สุวิทย์ โสภภาพ, และสุมาลี เกยวิจิตร (2556) ที่ได้ทำการศึกษาบริบทของชุมชนในการคำนวณต้นทุนการผลิตข้าวอินทรีย์ในจังหวัดอุบลราชธานี ผลจากการวิจัยพบว่าปัญหาสำคัญของเกษตรกรส่วนใหญ่จะไม่ทราบต้นทุนการผลิตที่แท้จริง และเกษตรกรบางส่วนคำนวณต้นทุนการผลิตเน้นที่ต้นทุนผันแปรเท่านั้น และเกษตรกรไม่นำแรงงานในครัวเรือนมาคำนวณเป็นต้นทุนการผลิต ทำให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรต่ำกว่าต้นทุนที่แท้จริง งานวิจัยของกิ่งกนก รัตน์มณี, ณพงค์ วิวัฒน์สรรพกิจ, ปรัชญศรัณย์ มรรชนัยน์, ปิยะวัฒน์ โสธาร์ตัน, และวิชชากร จินดากุล (2560) ได้ทำการศึกษาการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดตรัง ผลการวิจัย พบว่าผู้ประกอบการจำนวน 10 ราย มีผลิตภัณฑ์ทั้งหมด 63 ผลิตภัณฑ์ แต่ผลิตภัณฑ์ 40 ผลิตภัณฑ์มีการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ไม่ครบถ้วน โดยไม่นำค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิตประเภทค่าน้ำ ค่าไฟมาคำนวณ งานวิจัยของเบญจมาศ อภิสสิทธิ์ภิญโญ, ปณิตดา บุญพาวัฒนา, นิวัต กุลศุภโชติ, ชีระ ฮวบขุนทด, และวิวัฒน์ อภิสสิทธิ์ภิญโญ (2561) พบว่ากิจการประสบปัญหาสภาพคล่องและไม่ทราบต้นทุนที่แท้จริง จึงได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์วิธีต้นทุนรวมเพื่อประเมินความสามารถในการทำกำไร กรณีศึกษาโรงงาน พี แอนด์ พี ฟู้ด พบว่าผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร และวัตถุดิบทางตรง ในสัดส่วนที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่และค่าแรงงานทางตรง โดยในกลุ่มของค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปรนั้น พบว่าค่าบรรจุภัณฑ์มีต้นทุนในสัดส่วนสูงกว่าค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปรอื่น ๆ จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการวิเคราะห์ต้นทุนสังเกตได้ว่า ผู้ผลิตส่วนใหญ่จะไม่นำค่าแรงงานตนเองและในครอบครัว และค่าใช้จ่ายในการผลิต เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าอาคาร มาคำนวณเป็นต้นทุนสินค้า สาเหตุมาจากความยุ่งยากซับซ้อนในการคิด ส่งผลให้ไม่ทราบต้นทุนที่แท้จริง และจากปัญหาดังกล่าวมีงานวิจัยภายในประเทศจำนวนมากที่เห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนสินค้า เนื่องจากเป็นประโยชน์ในการตั้งราคา และปรับปรุงการผลิตเพื่อลดต้นทุน เช่น สุปยอมน นาจันทร์, ปทุมพร หิรัญสาส์, จุไรรัตน์ ทองบุญชู, วรกร ภูมิวิเศษ, และลักขณา คำชู (2550) ได้ทำการศึกษาต้นทุนและ

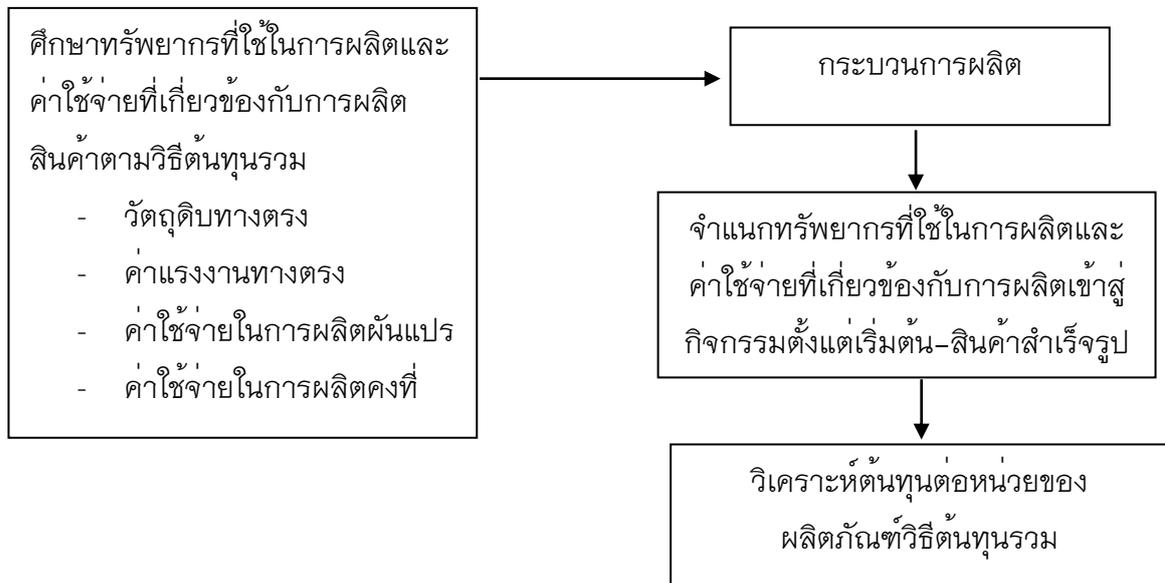

ผลตอบแทนในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรมบ้านชุมพอ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ทำการวิเคราะห์ต้นทุนโดยใช้ 2 หลักการ คือ หลักบัญชี และหลักผู้ผลิต ผลการศึกษา พบว่าการคำนวณต้นทุนตามหลักผู้ผลิตมีต้นทุนการผลิตเพียงต้นทุนเดียวคือค่าวัตถุดิบทางตรง ในขณะที่การคำนวณต้นทุนตามหลักการบัญชีมีแนวคิดว่าการใช้แรงงานในครอบครัว และวัตถุดิบทางอ้อมที่สามารถหาได้ ก็จะมีประมาณเข้าเป็นต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตตามหลักการบัญชีจะต้องประกอบด้วยต้นทุน 3 ชนิด คือ ค่าวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิต จึงมีผลทำให้การวิเคราะห์โดยใช้หลักการบัญชีและผู้ผลิตเกิดความแตกต่าง และงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนก็เป็นประเด็นที่นักวิจัยได้ให้ความสำคัญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และได้มีงานวิจัยที่ทำการวิเคราะห์ระบบต้นทุนการผลิต กำหนดราคาขายที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารต้นทุนและวางแผนกำไรให้กับผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน โดยการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต ดังนี้ ต้นทุนการผลิต = วัตถุดิบทางตรง + ค่าแรงงานทางตรง + ค่าใช้จ่ายในการผลิต (ภาวินีย์ ธนาอนวัช, 2563)

จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยเห็นว่า การวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งสำคัญที่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนจะต้องปฏิบัติตั้งแต่เริ่มวางแผนผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายเนื่องจากเป็นพื้นฐานในการกำหนดราคาสินค้า วางแผนกำไร และวิเคราะห์จุดคุ้มทุน โดยงานวิจัยในครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นต้นแบบการคำนวณต้นทุนให้กับกลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชน และใช้แนวคิดการคำนวณต้นทุนของสินค้าตามวิธีต้นทุนรวม (Absorption/Full costing) ดังนี้ ต้นทุนการผลิต = วัตถุดิบทางตรง + ค่าแรงงานทางตรง + ค่าใช้จ่ายในการผลิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยรวบรวมต้นทุนการผลิตทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ตั้งแต่กระบวนการเตรียมวัตถุดิบ กระบวนการผลิตจนเสร็จสิ้นเป็นสินค้าสำเร็จรูปพร้อมจำหน่าย นำมาคำนวณต้นทุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์เพื่อนำไปกำหนดราคาสินค้าที่เหมาะสม สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

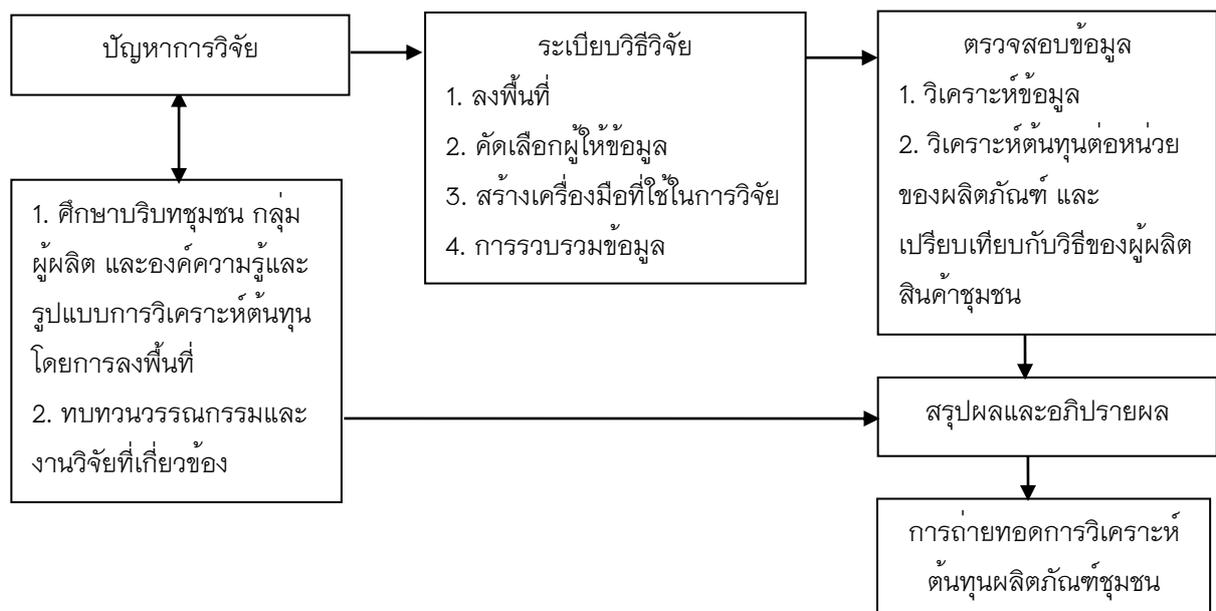

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

การดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 3 การดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ลงพื้นที่

นักวิจัยลงพื้นที่ร่วมกับนักวิจัยทีมชุดโครงการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและการส่งออกในอำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อชี้แจงและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการวิจัยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชน ประธาน และสมาชิกวิสาหกิจชุมชน ในประเด็น (1) ความต้องการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ (2) บริบทการบริหารจัดการทางการเงินและการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจชุมชน (3) วิธีการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ (4) วิธีการตั้งราคาขายผลิตภัณฑ์ (5) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และ (6) ความช่วยเหลือและสนับสนุนต่าง ๆ จากทีมวิจัย

2. คัดเลือกผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนในอำเภอฉวาง ที่ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือกลุ่มที่มีความพร้อมในการพัฒนาและมีผู้นำเข้มแข็ง กลุ่มที่ใช้ทรัพยากรในพื้นที่ กลุ่มที่มีการจ้างแรงงานในพื้นที่ และกลุ่มที่สืบทอดภูมิปัญญาฝีมือจากบรรพบุรุษ โดยการแนะนำจากเกษตรอำเภอ ครอบครัวประเภทของผลิตภัณฑ์ 5 ประเภท ได้แก่ (1) ของใช้ (2) สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร (3) ผ้าและเครื่องแต่งกาย (4) อาหาร และ (5) เครื่องดื่ม จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ (1) ผู้ผลิตชากระเจียบ (2) ผู้ผลิตเส้นมัตย้อม (3) ผู้ผลิตน้ำมันนวด (4) ผู้ผลิตมันทอด และ (5) ผู้ผลิตมีดพรว้า

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย คือ ประธานกลุ่มเนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญของกลุ่มในการบริหารงานและติดต่อประสานงานกับบุคคลภายนอก และสมาชิกกลุ่มที่เป็นสมาชิกระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่ร่วมกิจกรรมการดำเนินงานของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอและมีหน้าที่ในการร่วมผลิตสินค้าหรือจัดทำบัญชี หรือเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบและทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการผลิต จำนวนทั้งสิ้น 18 คน นอกจากนี้ยังสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่อบรมให้ความรู้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ จำนวน 5 คน

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการตั้งประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับกิจกรรมและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. นำประเด็นคำถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความสอดคล้อง ความถูกต้องการใช้ภาษา และครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัยเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกต ซึ่งได้สร้างตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์และสังเกต ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลบริบทกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

4. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ทั้ง 5 ผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนา อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่มี 3 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) การเตรียมการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ 2) กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และ 3) วิธีการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตสินค้าชุมชนอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ผู้วิจัยจะทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยสังเกตอุปกรณ์เครื่องมือ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสมาชิกวิสาหกิจชุมชนผู้เข้าร่วมอบรม ผู้เชี่ยวชาญที่ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับปริมาณ ราคา แหล่งที่มาของวัตถุดิบ โดยทำการบันทึกลงในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interview) และทำการบันทึกรูปภาพ

ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ผู้วิจัยจะทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในระหว่างกระบวนการผลิต เวลาในการผลิตทั้งหมด จำนวนแรงงานในการผลิต การวางแผนการทำงาน ความเสียหายวัตถุดิบขณะทำการผลิต โดยทำการบันทึกลงในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interview) และทำการบันทึกรูปภาพ

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ผลิตสินค้าชุมชนอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช วิธีการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ และสังเกตสมุดบัญชี เอกสารและใบเสร็จต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยทำการบันทึกลงในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interview)

โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interview) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ที่ผ่านการประเมินและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว และใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation observation) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ในช่วงเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2563

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) ของข้อความที่ได้ทำการบันทึกจากการสัมภาษณ์ และสังเกต
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการนำข้อมูลทรัพยากรและค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิตมาวิเคราะห์ จำแนกประเภท และคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ด้วยวิธีต้นทุนรวม (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2552) เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของงานวิจัย โดยสามารถคำนวณได้ดังนี้ ต้นทุนผลิตภัณฑ์ = วัตถุดิบทางตรง + ค่าแรงงานทางตรง + ค่าใช้จ่ายในการผลิต

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลบริบทกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่จากวิสาหกิจชุมชน 5 กลุ่มที่เข้าร่วมโครงการวิจัยครอบคลุมประเภทของผลิตภัณฑ์ 5 ประเภท ได้แก่ (1) ของใช้ (2) สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร (3) ผ้าและเครื่องแต่งกาย (4) อาหาร และ (5) เครื่องดื่ม พบว่า

1.1 วิสาหกิจชุมชนภูมิปัญญาหมอพื้นบ้าน บ้านหมอไทย โดยมีคุณผดุงพร ฤทธิ์ช่วยรอด เป็นประธานกลุ่ม โดยผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ได้แก่ (1) น้ำมันนวด (2) สเปรย์นวด (3) ยาหม่อง (4) ลูกประคบ (5) ยาลม และมีการให้บริการนวดบำบัดรักษาและนวดผ่อนคลาย แรงงานในการผลิตเป็นสมาชิกในกลุ่มเป็นหลัก วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบในท้องถิ่น สำหรับการวิเคราะห์ต้นทุนที่ผ่านมานำเฉพาะวัตถุดิบทางตรงมาคำนวณ สำหรับการกำหนดราคาสินค้าจะกำหนดตามราคาตลาด สำหรับผลิตภัณฑ์ทำการพัฒนา ได้แก่ ครีมนวดกระชับสัดส่วนพร้อมบรรจุภัณฑ์

1.2 กลุ่มผู้ผลิตมีดพร้าบ้านนาสัญญา โดยมีคุณอุเทน จินารมย์ เป็นประธานกลุ่ม โดยผลิตภัณฑ์ ได้แก่ (1) มีดทำครัว (2) มีดพร้า (3) มีดกรีดยาง (4) ขวาน และมีบริการซ่อมแซมมีดพร้าที่ชำรุด มีลักษณะการผลิตเป็นการผลิตกันเองในครอบครัว เป็นครอบครัวที่มีชื่อเสียงในการตีเหล็กตีมีดแบบดั้งเดิมโบราณที่สืบทอดส่งต่อกันมาจากรุ่นบุรุษ ซึ่งการตีเหล็กสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่น ความชำนาญและความประณีต เพื่อคงรักษาไว้ซึ่งคุณภาพของชิ้นงานแต่ละชิ้น การวิเคราะห์ต้นทุนที่ผ่านมาจากกลุ่มไม่มีการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จะใช้การประมาณการในการกำหนดราคาขายสำหรับผลิตภัณฑ์ทำการพัฒนา ได้แก่ มีดที่ระลึกพร้อมบรรจุภัณฑ์

1.3 กลุ่มผ้ามัดย้อมบ้านนาสัญญา โดยมีคุณสุมาลี ห้วยหลี่ เป็นประธานกลุ่ม โดยผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ได้แก่ (1) เสื้อมัดย้อม (2) ผ้าพันคอมัดย้อม (3) กระเป๋ามัดย้อม มีลักษณะการผลิตเป็นการผลิตกันเอง แรงงานในการผลิตเป็นสมาชิกในกลุ่มเป็นหลัก โดยวัตถุประสงค์การจัดตั้งกลุ่มเพื่อให้สมาชิกมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีรายได้เสริม ใช้เวลาว่างจากอาชีพหลักให้เป็นประโยชน์ และพัฒนาทักษะ ความรู้ในด้านการผลิต การตลาด การบริหาร เพื่อการเป็นผู้ประกอบการ การวิเคราะห์ต้นทุนที่ผ่านมาจากกลุ่มไม่มีการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ สำหรับการกำหนดราคาสินค้า จะกำหนดตามราคาตลาด สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนา ได้แก่ ความต้องการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ให้มีความโดดเด่นและสวยงาม

1.4 วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรและพัฒนาอาชีพบ้านห้วยทรายขาว โดยมีคุณนุชนภายศหมีก เป็นประธานกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ได้แก่ (1) ซากะเจี๊ยบ (2) กระเจี๊ยบแห้ง (3) สบู่เปลือกมังคุด (4) ผ้าบาติก (5) เครื่องตุ้ม และมีการให้บริการสถานที่พัก มีลักษณะการผลิตเป็นการผลิตกันเอง แรงงานในการผลิตเป็นสมาชิกในกลุ่มเป็นหลัก วัตถุประสงค์หลักที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบในท้องถิ่น การวิเคราะห์ต้นทุนจะใช้วิธีกะประมาณ การกำหนดราคาขายก็ใช้วิธีกะประมาณ เช่นเดียวกัน สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนา ได้แก่ ซากะเจี๊ยบเพิ่มกลิ่นและรสชาติและบรรจุภัณฑ์ ให้มีความโดดเด่นและสวยงามสำหรับการออกงานแสดงสินค้า

1.5 วิสาหกิจชุมชนมีสเตอร์มัน โดยมีคุณจักรพงษ์ นวกิจสิริโกติน ตำแหน่งประธาน โดยผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ได้แก่ (1) มันปรงรส ประกอบด้วย รสปาปริกา บาบิควิ สหาราย และไก่แซบ มีลักษณะการผลิตเป็นการผลิตกันเอง แรงงานในการผลิตเป็นสมาชิกในกลุ่มเป็นหลัก วัตถุประสงค์หลักที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบในท้องถิ่น สำหรับการวิเคราะห์ต้นทุนที่ผ่านมานำเฉพาะวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานมาคำนวณ การกำหนดราคาขายใช้วิธีกะประมาณและราคาตลาดควบคุม สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนา ได้แก่ มันทอดเคลือบคาราเมลและบรรจุภัณฑ์

จากการศึกษาบริบทกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 5 กลุ่ม สรุปประเด็นแนวทางการวิเคราะห์ต้นทุน พบว่ากลุ่มผู้ผลิตสินค้าบางกลุ่มไม่มีการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องที่ซับซ้อนเข้าใจยาก และยุ่งยากในการจดบันทึกรายการและคำนวณ สำหรับกลุ่มที่มีการคำนวณก็ไม่ครบตามองค์ประกอบของต้นทุน โดยส่วนใหญ่จะไม่นำค่าแรงงานตนเองหรือแรงงานในครอบครัวมาคำนวณเป็นต้นทุนสินค้า และค่าใช้จ่ายในการผลิต อย่างเช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอาคาร ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ เนื่องจากมีความยุ่งยากและซับซ้อนและค่าใช้จ่ายบางอย่างใช้ปริมาณไม่เยอะจึงไม่นำมาคำนวณ สำหรับประเด็นการตั้งราคาขาย ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการตั้งราคาตามราคาตลาด

2. การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ใหม่

ต้นทุนผลิตภัณฑ์ของสินค้าแต่ละชนิดตามองค์ประกอบของต้นทุนผลิตภัณฑ์วิธีต้นทุนรวมแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ต้นทุนผลิตภัณฑ์ครีมนวดกระชับสัดส่วนต่อหน่วย (บาท/กล่อง)

รายการ	ต้นทุน(บาท/กล่อง)	
	วิธีต้นทุนรวม	วิธีของผู้ผลิตสินค้า
วัตถุดิบทางตรง	137.05	137.05
ค่าแรงงานทางตรง	1.97	0.00
ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร	78.81	78.65
ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่	0.07	0.00
ต้นทุนรวม	217.90	215.70

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 1 เปรียบเทียบต้นทุนผลิตภัณฑ์ครีมนวดกระชับสัดส่วนต่อหน่วย วิธีต้นทุนรวม และวิธีของผู้ผลิตสินค้า พบว่าวิธีต้นทุนรวม ต้นทุนการผลิตต่อกล่อง ผลิตภัณฑ์ครีมนวดกระชับสัดส่วนเท่ากับ 217.90 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง ได้แก่ ครีมนวดกระชับ หลอดขนาด 150g คิดเป็นเงินเท่ากับ 137.05 บาท ค่าแรงงานทางตรง ได้แก่ เตรียมวัตถุดิบ และผลิตทำน้ำมันสกัด คิดเป็นเงินเท่ากับ 1.97 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟ วัสดุอุปกรณ์ ค่าบริการ ดีครีมพร้อมบรรจุหลอด และค่าบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นเงินเท่ากับ 78.81 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์ คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.07 บาท สำหรับวิธีของผู้ผลิตสินค้า ต้นทุนการผลิตต่อกล่องผลิตภัณฑ์ครีมนวดกระชับสัดส่วนเท่ากับ 215.90 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 137.05 บาท ค่าแรงงานทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.00 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร คิดเป็นเงินเท่ากับ 78.65 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.00 บาท

ตารางที่ 2 ต้นทุนผลิตภัณฑ์มีดพกที่ระลึกต่อหน่วย (บาท/กล่อง)

รายการ	ต้นทุน(บาท/กล่อง)	
	วิธีต้นทุนรวม	วิธีของผู้ผลิตสินค้า
วัตถุดิบทางตรง	99.00	99.00
ค่าแรงงานทางตรง	393.75	0.00
ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร	388.21	263.94
ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่	90.79	0.00
ต้นทุนรวม	971.75	362.94

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 2 เปรียบเทียบต้นทุนผลิตภัณฑ์มีดพกที่ระลึกต่อหน่วย วิธีต้นทุนรวมและวิธีของผู้ผลิตสินค้า พบว่าวิธีต้นทุนรวม ต้นทุนการผลิตต่อกล่อง ผลิตภัณฑ์มีดพกที่ระลึกเท่ากับ 971.75 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง ได้แก่ เหล็ก ไม้ท่อน และไม้แผ่น คิดเป็นเงินเท่ากับ 99.00 บาท ค่าแรงงานทางตรง ได้แก่ ค่าแรงในการตีมีด ตกแต่งใบมีด ทำด้ามมีด ทำปลอกมีด ประกอบใบมีดกับด้ามมีด และเก็บรายละเอียดงานสุดท้าย คิดเป็นเงินเท่ากับ 393.75 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร ได้แก่ ถ่านไม้เคี่ยม แผ่นเจียร์ แผ่นตัดเหล็ก กระจายทรายขัดเหล็ก ลวดเชื่อม สีย้อมไม้ แลคเกอร์เงากาวลาเท็กซ์งานไม้ วาสลิน เจลลี่ ค่าค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า และค่าบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นเงินเท่ากับ 388.21 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์ คิดเป็นเงินเท่ากับ 90.79 บาท สำหรับวิธีของผู้ผลิตสินค้านำต้นทุนการผลิตต่อกล่อง ผลิตภัณฑ์มีดพกที่ระลึกเท่ากับ 362.94 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 99.00 บาท ค่าแรงงานทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.00 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร คิดเป็นเงินเท่ากับ 263.94 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.00 บาท

ตารางที่ 3 ต้นทุนผลิตภัณฑ์เสื้อมัธยมต่อหน่วย (บาท/กล่อง)

รายการ	ต้นทุน(บาท/กล่อง)	
	วิธีต้นทุนรวม	วิธีของผู้ผลิตสินค้า
วัตถุดิบทางตรง	92.20	100.00
ค่าแรงงานทางตรง	7.48	0.00

ตารางที่ 3 ต้นทุนผลิตภัณฑ์เส้นมัธยมต่อหน่วย (บาท/กล่อง) (ต่อ)

รายการ	ต้นทุน(บาท/กล่อง)	
	วิธีต้นทุนรวม	วิธีของผู้ผลิตสินค้า
ค่าใช้จ่ายในการผลิตขั้นแปร	41.49	40.39
ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่	1.12	0.00
ต้นทุนรวม	142.29	140.39

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตต่อกล่อง วิธีต้นทุนรวมและวิธีของผู้ผลิตสินค้า พบว่าวิธีต้นทุนรวม ต้นทุนการผลิตต่อกล่องผลิตภัณฑ์เส้นมัธยมเท่ากับ 142.29 บาท ประกอบไปด้วย วัตถุดิบทางตรง ได้แก่ เส้นยัด และเส้นย้อมผ้า คิดเป็นเงินเท่ากับ 92.20 บาท ค่าแรงงานทางตรง ได้แก่ ค่าแรงในการมัดลาย ย้อมสี ซัก ตาก รีด และ บรรจุกล่อง คิดเป็นเงินเท่ากับ 7.48 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตขั้นแปร ได้แก่ ค่าไฟ ค่าน้ำ ค่ายางวงเหินยวขนาด 1 นิ้ว น้ำยากันสีตักไซเดียมซิลิเกต เกลีส และผงซักฟอก คิดเป็นเงินเท่ากับ 41.49 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคา อาคารและอุปกรณ์ คิดเป็นเงินเท่ากับ 1.12 บาท วิธีของผู้ผลิตสินค้าต้นทุนการผลิตต่อกล่องผลิตภัณฑ์เส้นมัธยมเท่ากับ 140.39 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 100.00 บาท ค่าแรงงานทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.00 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตขั้นแปร คิดเป็นเงินเท่ากับ 40.39 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.00 บาท

ตารางที่ 4 ต้นทุนผลิตภัณฑ์ซากกระเจี๊ยบต่อหน่วย (บาท/กล่อง)

รายการ	ต้นทุน(บาท/กล่อง)	
	วิธีต้นทุนรวม	วิธีของผู้ผลิตสินค้า
วัตถุดิบทางตรง	30.22	30.22
ค่าแรงงานทางตรง	12.60	2.36
ค่าใช้จ่ายในการผลิตขั้นแปร	17.39	16.98
ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่	0.11	0.00
ต้นทุนรวม	60.32	49.56

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4 เปรียบเทียบต้นทุนผลิตภัณฑ์ชากระเจี๊ยบต่อหน่วยวิธีต้นทุนรวมและวิธีของผู้ผลิตสินค้า พบว่าวิธีต้นทุนรวม ต้นทุนการผลิตต่อกล่อง ผลิตภัณฑ์ชากระเจี๊ยบเท่ากับ 60.32 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง ได้แก่ กระเจี๊ยบแห้ง หญ้าหวาน ตะไคร้ ใบเตย และขิงซ่า คิดเป็นเงินเท่ากับ 30.22 บาท ค่าแรงงานทางตรง ได้แก่ เตรียมวัตถุดิบ ผลิต และการบรรจุ คิดเป็นเงินเท่ากับ 12.60 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าบรรจุภัณฑ์ และค่าเสื่อมราคา คิดเป็นเงินเท่ากับ 17.39 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์ คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.11 บาท สำหรับวิธีของผู้ผลิตสินค้า ต้นทุนการผลิตต่อกล่อง ผลิตภัณฑ์ชากระเจี๊ยบเท่ากับ 49.56 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 30.22 บาท ค่าแรงงานทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 2.36 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร คิดเป็นเงินเท่ากับ 16.98 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.00 บาท

ตารางที่ 5 ต้นทุนผลิตภัณฑ์มันทอดเคลือบคาราเมลต่อหน่วย (บาท/กล่อง)

รายการ	ต้นทุน(บาท/กล่อง)	
	วิธีต้นทุนรวม	วิธีของผู้ผลิตสินค้า
วัตถุดิบทางตรง	25.88	25.87
ค่าแรงงานทางตรง	25.00	25.00
ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร	76.22	71.16
ค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่	3.25	0.00
ต้นทุนรวม	130.35	122.03

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 5 เปรียบเทียบต้นทุนผลิตภัณฑ์มันเคลือบคาราเมลต่อหน่วยวิธีต้นทุนรวมและวิธีของผู้ผลิตสินค้า พบว่าวิธีต้นทุนรวม ต้นทุนการผลิตต่อกล่องผลิตภัณฑ์มันทอดเคลือบคาราเมลเท่ากับ 130.35 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง ได้แก่ มันสำปะหลังทอด เกลือบ่น น้ำเชื่อม แต่งกลิ่นคาราเมล แปะแซ่ น้ำตาลปี๊ป และนมข้นหวาน คิดเป็นเงินเท่ากับ 25.88 บาท ค่าแรงงานทางตรง ได้แก่ ค่าแรงในการปอกเปลือก ล้าง หั่น ทอดวัตถุดิบ ปั่นรส เคลือบคาราเมล บรรจุ และกล่อง คิดเป็นเงินเท่ากับ 25.00 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าแก๊ส น้ำมันปาล์ม น้ำส้มสายชูกลั่น 5% วัสดุอุปกรณ์ และค่าบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นเงินเท่ากับ 76.22 บาท

และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์ คิดเป็นเงินเท่ากับ 3.25 บาท สำหรับวิธีของผู้ผลิตสินค้าต้นทุนการผลิตต่อกล่องผลิตภัณฑ์มันทอดเคลือบคาราเมล เท่ากับ 122.03 บาท ประกอบไปด้วยวัตถุดิบทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 25.87 บาท ค่าแรงงานทางตรง คิดเป็นเงินเท่ากับ 25.00 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร คิดเป็นเงินเท่ากับ 71.16 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ คิดเป็นเงินเท่ากับ 0.00 บาท

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ โดยวิธีต้นทุนรวม เนื่องจากเป็นวิธีที่นักบัญชีต้นทุนได้ใช้สำหรับการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2552) ซึ่งการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ดังกล่าวประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ต้นทุนแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิตไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่หรือผันแปร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกึ่งกนก รัตนมณี, ณพงค์ วิวัฒน์สรรพกิจ, ปรัชญศรัณย์ มรรชนันท์, ปิยะวัฒน์ โสธาร์ตน์, และวิชชากร จินดากุล (2560) ทำการศึกษาการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในจังหวัดตรัง โดยใช้การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ตามวิธีต้นทุนรวมในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวินีย์ ธนาอนวัช (2563) ทำการศึกษาการบริหารต้นทุนการผลิตและวางแผนกำไรผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตำบลบางนางร้า อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน ในส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต ใช้สูตรวิเคราะห์ต้นทุนรวมหรือวิธีต้นทุนรวม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. บริบทกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอำเภอดงหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าการวิเคราะห์ต้นทุนที่ผ่านมามีบางกลุ่มใช้วิธีกะประมาณ บางกลุ่มคำนวณเฉพาะวัตถุดิบทางตรงเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ และบางกลุ่มจะไม่มีการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้เนื่องจาก (1) วิสาหกิจชุมชนขาดความรู้และความเข้าใจในการคำนวณและการจำแนกประเภทต้นทุนต่าง ๆ เพื่อการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตตามหลักการบัญชี (2) วิสาหกิจชุมชนส่วนใหญ่ขาดการบันทึกบัญชีที่เป็นระบบจึงทำให้ไม่ทราบต้นทุนที่แท้จริง และ (3) วิสาหกิจชุมชนมีแนวคิดที่ว่าถ้าแรงงานเป็นคนที่ครอบครัวหรือสมาชิกในกลุ่มที่ใช้เวลาร่วมหลังจากอาชีพหลักจะไม่มีค่าแรงงานโดยจะได้รับผลตอบแทนหลังจากนำรายได้มาหักค่าใช้จ่ายในรอบการผลิตนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกึ่งกนก รัตนมณี และคณะ (2560) ทำการศึกษาการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดตรัง พบว่ากลุ่มสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ คำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ไม่ครบทุกประเภท ซึ่งต้นทุนที่ไม่ได้นำมาคำนวณ เป็นต้นทุนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิต เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเสื่อมราคา และงานวิจัย

ของสุพยอม นาจันทร์ และคณะ (2550) ทำการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรมบ้านชุมพอ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่าการคำนวณต้นทุนตามหลักผู้ผลิตมีแนวคิดที่ว่าถ้าไม่มีการจ้างแรงงานจากภายนอกและไม่มีการจัดซื้อวัตถุดิบทางอ้อม จะไม่มีค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิต เพราะฉะนั้นในการผลิตจะมีต้นทุนการผลิตเพียงชนิดเดียวคือค่าวัตถุดิบทางตรง และงานวิจัยของภาวินีย์ ธนาอนวัช (2563) ทำการศึกษาการบริหารต้นทุนการผลิตและวางแผนกำไรผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตำบลบางนางร้า อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน พบว่าแนวทางการลดต้นทุนค่าแรงงานทางตรง จะทำการจ่ายในรูปแบบผลตอบแทนจากกำไรเมื่อปิดบัญชีรายรับรายจ่ายในแต่ละเดือน

2. การวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีต้นทุนวัตถุดิบทางตรงมีสัดส่วนที่สูงกว่า ค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ อภิสหิทธิภิญโญ และคณะ (2561) พบว่าผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีวัตถุดิบทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร ในสัดส่วนที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่และค่าแรงงานทางตรง ซึ่งถ้าหากพิจารณาต้นทุนวัตถุดิบถือเป็นทรัพยากรหลักของผลิตภัณฑ์และเป็นทรัพยากรที่สร้างคุณค่าให้กับผู้บริโภคถ้าหากราคาวัตถุดิบหลักมีแนวโน้มที่จะปรับราคาสูงก็จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนผลิตภัณฑ์ให้สูงไปด้วย เพราะฉะนั้นผู้ผลิตควรจะทำการศึกษาวิเคราะห์ต้นทุนแต่ละรายการเพื่อตรวจสอบว่าต้นทุนประเภทใดสามารถลดหรือควบคุมได้บ้าง และจากการเปรียบเทียบการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยนักวิจัยคำนวณต้นทุนรวมตามหลักบัญชีต้นทุนและวิธีของผู้ผลิตสินค้าพบว่ามีความแตกต่างกันโดยวิธีต้นทุนรวมมีต้นทุนต่อหน่วยสูงกว่าวิธีของผู้ผลิตสินค้า มีความครอบคลุมและเป็นไปตามหลักการคำนวณต้นทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพยอม นาจันทร์ และคณะ (2550) ได้ทำการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรมบ้านชุมพอ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์ต้นทุนจะใช้ 2 หลักการ คือหลักบัญชี และหลักผู้ผลิต ผลการศึกษา พบว่าการคำนวณต้นทุนตามหลักผู้ผลิตมีต้นทุนการผลิตอย่างเดียวคือค่าวัตถุดิบทางตรง ในขณะที่การคำนวณต้นทุนตามหลักบัญชีมีแนวคิดที่ว่าถึงแม้จะใช้แรงงานในครอบครัวและวัตถุดิบทางอ้อมที่สามารถหาได้ ก็จะมีประมาณเข้าเป็นต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตตามหลักการบัญชีจะต้องประกอบด้วยต้นทุน 3 ชนิด คือ ค่าวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิต จึงมีผลทำให้การวิเคราะห์โดยใช้หลักการบัญชีและหลักผู้ผลิตเกิดความแตกต่าง และงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนก็เป็นประเด็นที่นักวิจัยได้ให้ความสำคัญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์มี 2 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) การเตรียมการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ซึ่งจะเป็นการเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ วัตถุดิบ และวัสดุอุปกรณ์ 2) กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ตั้งแต่เริ่มการผลิตไปจนกระทั่งเป็นสินค้าสำเร็จรูป ผู้วิจัยจะทำการสังเกตเกี่ยวกับกระบวนการผลิต ระยะเวลาในการผลิตทั้งหมด จำนวนแรงงานคนในการผลิต การวางแผนการทำงาน ความเสียหาย วัตถุดิบขณะทำการผลิต ไฟฟ้า น้ำ ก๊าซหุงต้ม และวัสดุต่าง ๆ สัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มฯ และวิทยากร เพิ่มเติมเกี่ยวกับปริมาณวัตถุดิบ ราคาวัตถุดิบ ค่าจ้างแรงงาน แหล่งจัดซื้อวัตถุดิบ หลังจากนั้นจำแนกประเภทต้นทุนและค่าใช้จ่ายแต่ละรายการเข้าส่วนประกอบต้นทุนการผลิตซึ่งประกอบด้วย ค่าวัตถุดิบ ทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต เพื่อนำไปคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์ใหม่เมื่อทำการคำนวณต้นทุนรวมตามหลักบัญชีต้นทุนและวิธีของผู้ผลิตสินค้า พบว่ามีความแตกต่างกันโดยวิธีต้นทุนรวมมีต้นทุนต่อหน่วยสูงกว่าวิธีของผู้ผลิตสินค้า เนื่องจากมีการนำค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายในการผลิตมาคำนวณเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีวัตถุดิบทางตรงอยู่ในสัดส่วนที่สูง ถ้าหากพิจารณาต้นทุนวัตถุดิบถือเป็นทรัพยากรหลักของผลิตภัณฑ์และเป็นทรัพยากรที่สร้างคุณค่าให้กับผู้บริโภคถ้าหากราคาวัตถุดิบหลักมีแนวโน้มที่จะปรับราคาสูงก็จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนผลิตภัณฑ์ให้สูงไปด้วย เพราะฉะนั้นผู้ผลิตควรจะทำวิเคราะห์ต้นทุนแต่ละรายการเพื่อตรวจสอบว่า ต้นทุนประเภทใดสามารถลดหรือควบคุมได้บ้างเพื่อรักษากำไรของผลิตภัณฑ์แทนการขึ้นราคาสินค้าซึ่งอาจจะทำให้ลูกค้าที่มีอำนาจซื้อมีจำนวนลดลง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ผู้ผลิตชุมชนจะได้ต้นแบบในการคำนวณต้นทุนที่ถูกต้องตามหลักการ โดยผู้วิจัยจัดทำคู่มือการคำนวณต้นทุน การกำหนดราคาสินค้า การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน มอบให้กับผู้ผลิตสินค้าชุมชน อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มเป้าหมาย และเป็นแนวทางให้กับวิสาหกิจชุมชนต่าง ๆ หรือผู้ประกอบการใหม่ที่มีความสนใจ

1.2 สามารถนำผลงานวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการเรียนการสอน โดยยกตัวอย่างเป็นกรณีศึกษารายวิชาการบัญชีต้นทุน และการบัญชีบริหารโดยการนำผลการวิเคราะห์ต้นทุนไปใช้ในการกำหนดราคาขายและวางแผนในการบริหารต้นทุนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยใช้ระบบต้นทุนกิจกรรม และขยายพื้นที่ให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดนครศรีธรรมราช

รายการอ้างอิง

- กึ่งกนก รัตนมณี, ณพงค์ วิวัฒน์สรรพกิจ, ปรัชญศรัณย์ มรรชนันย์, ปิยะวัฒน์ โสธาร์ตัน, และวิชากร จินดากุล. (2560). การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ใน จังหวัดตรัง. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 15(1), 75-84.
- เกษมะณี การินทร์, รวีพรรณ อุตรินทร์, และกนกเกล้า แก้วกล้า. (2561). การศึกษาต้นทุนทางการเงินที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผ้าไหม ระดับ 5 ดาว ในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถสู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มศรีอยุธยา ครั้งที่ 9* (หน้า 1211-1227). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- จิรวรรณ ปลั่งพงษ์พันธ์. (2563). การวิเคราะห์ต้นทุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผ้าทอ จังหวัดชัยนาท. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(11), 74-89.
- ทศพร แก้วขวัญไกร. (2560). ทางรอดวิกฤติเศรษฐกิจด้วยแนวทางวิสาหกิจชุมชน. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 9(2), 33-50.
- บุญยิ่ง คงอาชาภัทร. (2562). 3 จุดอ่อน “OTOP ไทย” กับ 5 เคล็ดลับความสำเร็จ 20 แปรนด์ไทย ไม่แพ้ชาติใดในโลก. สืบค้นจาก <https://www.marketingoops.com/reports/industry-insight/decoding-the-success-of-thai-local-brand/>
- เบญจมาศ อภิสทธิภิญโญ, ปณิตดา บุญพาวัฒนา, นิวัต กุลศุภโชติ, ชีระ ฮวบขุนทด และวิวัฒน์ อภิสทธิภิญโญ. (2561). การวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์วิถีต้นทุนรวมเพื่อประเมินความสามารถในการทำกำไร กรณีศึกษาโรงงาน พี แอนด์ พี ฟู้ด. *นวัตกรรมพื้นบ้านสู่งานวิจัยวิศวกรรมเครื่องกล. การประชุมวิชาการเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32 ประจำปี 2561*. (หน้า 1592-1600). มุกดาหาร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- พรชพร เครือวงษ์. (2560). การบัญชีต้นทุนรวมและการบัญชีต้นทุนผันแปร: แนวคิดและความแตกต่าง. *การประชุมวิชาการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4* (หน้า 184-188). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

- ภาวิณีย์ ธนาอนวัช. (2563). การบริหารต้นทุนการผลิตและการวางแผนกำไรผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตำบลบางนาร้าง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี*, 9(1), 47-56.
- ศิริดา นวลประดิษฐ์. (2561). การพัฒนาระบบการจัดทำบัญชีและการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์และบริการของวิสาหกิจชุมชนข้าวสังข์หยด:กรณีศึกษากันเขากลาง อำเภอดรขณุน จังหวัดพัทลุง. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 35(2), 27-54.
- ศิริประภา ศรีวิโรจน์, และลักขณา ลุสวัสดี. (2559). ธุรกิจ SMEs ของไทยกับความเสี่ยงด้านต้นทุนในยุคการค้าเสรีอาเซียน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 6(1), 1-20.
- ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์, สุภาวดี ขุนทองจันทร์, สุขวัญ โสภภาพ, และสุมาลี เจริญจิตร. (2556). การศึกษาบริบทของชุมชนในการคำนวณต้นทุนการผลิตข้าวอินทรีย์ในจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 4(1), 106-124.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2552). *การบัญชีต้นทุน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2552). *การบัญชีบริหาร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.
- สุพยอม นาจันทร์, ปทุมพร หิรัญสาลี, จุไรรัตน์ ทองบุญชู, วรกร ภูมิวิเศษ, และลักขณา คำชู. (2550). ต้นทุนและผลตอบแทนในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรมบ้านชุมพอ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมืองจังหวัดสงขลา. *มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นวัตกรรมสร้างสรรค์สังคม. การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 2 ประจำปี 2550*. (หน้า 923-939). สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- อรวรรณ เกสร. (ม.ป.ป). *การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนกับกฎหมายที่ควรรู้ตอนที่ ๓*. สืบค้นจาก https://cdc.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dl_link.php?nid=2403